

istočni greh

mierij za bezbožne ljude čiste savesti

ljubomir micić

SAVAOT

ADAM

EVA

LILIS

I

Edem. Sedma noć. Šum beskrajnih tamnih prostora. Večnost crna i bezdana šumi tešku duboku sablasnu muziku Umiranja.

Sin večnosti i Mraka — SAVAOT — sedi na Urvini Smrti umoran i bolesno bled tone u tajne halapljivih mračnih svemirskih dubokih ponora i sluša krikove očajne krvi ADAMOVE

SPASA!... SPASA!... SPASA!...
Ponori odjekuju — mora burno buče — reke i potoci nose u grudima zlato — srebro i kamenje drago i prolaze pevajući oko zemlje Evilske Huske i Asirske.

ADAM

nad ponorom Zemlje
SPASA!... SPASA!... SPASA!...
SAMOČA JE MOJA GLADNA PROKLETA NEMAN ŠTO MESO KIDA I PROŽDIRI DUH.
SAMOČA JE GORKA I POHLEPNA HIDRA ŠTO KRV MOJU SIŠE I ISPIJA.
SAMOČA JE STRAŠNI NEZASITI VAMPIR ŠTO TRUJE DUŠU SVESVETSKIM PROKLETSTVOM I MRŽNJOM SVEŽIVOM.
O MRZIM — MRZIM — MRZIM
O MRZIM I TEBE STVORITELJU SVEŽIVOG I SVESMRTNOG MRŽNJOM SOTONSKOM!
NEK JE VEČNA KLETVA MOJA BOGOVA NA ZEMLJI
NEK VEČNA JE KLETVA MOJA SVIJU ŠTO ME STVORIŠE!

SAVAOT

U MO-JOJ RU-CI BI-JU TVO-JI ČA-SO-VI...

ADAM

SPASA O PROKLETA MRTVA ZEMLJO SVIJU OČAJA
SPASA U UTROBI TVOJJOJ VEČNA MAJKO NESRETNIH.
O SPASA U TEBI NEMA MAJKO MRTVIH BOGOVA!...
U CRN SAN ČU UTONUTI I OSTATI VEČNO SAM DA PRKOSIM SVIMA BOGOVIMA...
... O SAMOČO GLADNA STRVINO!...
klone pun slabosti i žuči
SPA-SA U VEČ-NO-STI SNA!

Miris žutih pijanih mimoza. Lotosovi cvetovi razgoleli svoje strasne grudi a vatrena bleđa usta pružaju mesecu da ih ljubi. ADAM je zamro u dubokom i kamenom snu omamljen pun žuči u krvi. Besvesno rone i besvesno tone u mistiku Večnog Preobraženja stvari. SAVAOT dahom svojim Novi Život stvara. LILIS crna kô crni koral savila je svoje vito vitovito telo oko grane drveta Spoznanja — Dobra i Zla. S očima pije mrtvu strast lepog očajnog Adamovog tela.

Nebo se bezumno zatrese — blesne — Zemlja zagrmi i kroz krv svijuu života u Edemu prohuji dah Novoga Života

SAVAOT

ZAPALITE ZVEZDE HERUVIMI!
ZAPALITE EDEMSKE VATRE I BUKTINJE RAJSKE U SLAVU NJENU I OGANJ PONORSKI U SLAVU BOGA!
ZAPEVAJTE HIMNE PRVOJ ŽENI SVETA PRVOJ KRVU ČOVEKOVE BEZBOŽNE KRVU! PRONESITE SLAVU ZEMLJAMA BOGOVA JER STVORENA JE DAHOM MOGA —
STVORENA JE PRVA ŽENA PRVA ŽENA SVETA!

A heruvimski horovi s krilima šarenim zatalasali su daleke noćne plave sfere svemirske i sipali radosti pesama po svim zvezdama vatrenim — po svim vodama staklenim — po svim morima beskrajnim i dušama bezdanim

SVET — SVET — SVET — NAŠ GOSPOD SAVAOT!
SLAVA — SLAVA — SLAVA — TEBI SILNI BOŽE!
STVORENA — STVORENA JE PRVA ŽENA SVETA.
ALILUJA... ALILUJA... ALILUJA...

U bolesnom dubokom snu klikće ADAM od bolne radosti a LILIS mu kaplje otrov jetkog svoga ljubomora u oči teške — mutne — zaplakane. Srce mu igra kolo strasno i krvavo i razdire krikom bola prve žučne ni-ti besvesti i Očaja

NOVI ŽIVOT... BOL... BOL...
IZ DUBINA... VATRA... STRAST.
MOJE TELO... MOJE MESO...
KOSTI... KRV... NOVI ŽIVOT BOLI...
GORI... GORI... SLAST... SLAST
STRUJI SLAST... KROZ KRV... MOJU...
KRV
BELO JE... BELO... GOLO... TELO...
TOPLO JE... TOPLO... JE...
NOVO TELO... TELO... PREKO...
MOGA... TELA
UTONUTI... UMRITI... VE-ČNO...
LJU-BI-TI...

ŽENA

luta gola po Edemu
TO JE POČETAK — MESEC — ZVEZDE — RAJ
NAPAST — KRV — I BLEŠTAVI SJAJ...
MIRIŠE NOĆ... ZEMLJA... NJENA KRV...
NEŠTO IZ NOĆI NAVIRE NA ME I STRAH ME OD SEBE SAME
MUČI — DAVI — GONI — MLAVI
KO STOTINE OGNJENIH BIČEVA I SIKTAVIH VRUĆIH PLAMENOVA...
O ZAŠTO JE OVA NOĆ
O ZAŠTO JE VRELA MOJA KRV ŠTO MI PALI PRVU MLADOST MLADIH UDA
KAO OTROV CRNE LILIS ZMIJE? GDE JE TAJNA OVOGA ŽIVOTA?
A heruvimski srebrni glasovi pevaju
ALILUJA... ALILUJA...

ADAM

SAVAOT!... SAVAOT!...

ŽENA

O ZAŠTO ME ODMAH NESTALO NIJE POD PRVIM DAHOM SVEMOGUĆEG BOGA?

gleda svoje golo telo
MESEC SENKE BACA PREKO MOGA TELA
A MESEC JE STRASTAN...
MESEC PIJE MLADU MOJU KRV MLADU MOJU STRAST...

SAVAOT

uzdahne u svim stvarima
Ž-E-N-O!...

ŽENA

O ZAŠTO ME JE STVORIO U SAMOČI BOG?

LILIS

ZA RADOST TEŠKIH PLAVIH NOĆNIH ČASOVA...

ADAM

u snu
Ž-E-N-A!... Ž-E-N-A!...
u dubokim ponorima odjekuje: E-V-A-A-A

ŽENA

ZAR TELO JE MOJE GREH ZA SAMOGA BOGA STVORITELJA?

SAVAOT

TELO JE TVOJE BOG.
U TVOM TELU DUH JE STVORITELJA.

ŽENA

jeca
ZAR ZA RADOST SVOJU STVORIO ME BOG?

LILIS

ZA RADOST SVOJU STVORIO JE ŽENU JER MRZI ČOVEKA...

ŽENA

cikne
ČOVEKA!
peva
JA ŽIVOT PEVAM
JA ŽIVOT NOSIM
JA LJUBAV PROSIM
JA ČOVEKA SNEVAM.
JA ČOVEKU NOSIM ŽIVOT U KRVU
A SAN JE SAV ŽIVOT
SAN JE BOŽJA LJUBAV
I BOG JE PRVA OVOG SVETA LAŽ...
JA SAM PRVA ŽENA OVOG SVETA
JA SAM PRVA RADOST BOGA SAVAOTA.
ZA RADOSTI MOJE STVOREN JE RAJ
ZA RASKOŠI MOJE STVOREN JE SVET...
JA PEVAM TEBE
JA PEVAM SEBE
JA PEVAM STRASTI
I SVIH STRASTI STRAST
I SVIH STRASTI BOL.
JA SVEMU PEVAM
MENI NIKO ZAPEVATI NEMA.
U DUŠI DUBOKO PLAČE SAMOČA
A DUŠA JE MOJA VATRENA ČEŽNJA — LJUBAVI
U TELU BUKTI OGANJ KRVU VATRENE
A TELO JE MOJE DIVLJA STRAST I POŽUDA — ČOVEKA.

LILIS

BOGA — ŽENO!
A ADAM JE LEP!...

peva
O TUŽAN JE ŽENSKI SPOL
O TUŽAN JE MUŠKI SPOL
A ŽIVOT JE BOL
ŽIVOT JE BOL

Ž E N A

ZAR TELO JE MOJE SMISAO I SVRHA
LJUBAVI
ZAR SPOL JE MOJ SMISAO I SREĆA
ČOVEKA?...
JA SAM ŽIVOT
JA SAM LJUBAV
A KRV MOJA — BOL
JA ŽIVOTA HOĆU — ŽIVOTA!
JA LJUBAVI HOĆU — LJUBAVI
JA ČEZNEM ZA TOPLIM DAHOM
ČOVEKA
JER TELO JE MOJE KRIK
JA ČEZNEM ZA PLAMENOM KRVI
ČOVEKA
JER KRV JE MOJA KLIK
ŽIVOTA I BOLA.
JA ŽIVOTA HOĆU
JA LJUBAVI HOĆU
JA HOĆU MLADO TELO
SLATKO GOLO TELO ČOVEKA.

S A V A O T

I PROTIV MOJE VOLJE... TI ČOVEKA
ŽELIŠ?...

Ž E N A

ČEZNEM!...

S A V A O T

ZA RAJSKIM ROBOM?

Ž E N A

KRV MI ČEZNE ZA VATRENOM KRVI
ČOVEKA!

S A V A O T

ZA... SLUGOM... BOŽJIM?...

Ž E N A

ZA ADAMOVIM PRVIM I KRVAVIM
CELOVOM...
duboki mrtvi muk

S A V A O T

TI ŽIVOTA HOĆEŠ?

Ž E N A

LJUBAVI HOĆU!...

S A V A O T

LJUBAVI?

Ž E N A

ŽIVOTA — LJUBAVI — SLASTI
I U SLASTI BOL ČOVEKA.

L I L I S

peva
O TUŽAN JE MUŠKI SPOL
O TUŽAN JE ŽENSKI SPOL
A ŽIVOT JE BOL
A LJUBAV JE BOL.
I SVE JE BOL
I SVE JE BOL.

S A V A O T

JA SAM ŽIVOT — JA SAM LJUBAV.
JA SAM VIŠE NEGO ČOVEK — JA SAM
BOG.
JA SAM TVOJ STVORITELJ — SVEGA
BOG...
ŽENO
SMRT JE MOJA VEČNOST — MOJA
SILNA MOĆ.

ZBOG MENE SI OVDE I ZBOG MOJE
VOLJE
A VOLJA JE MOJA SAV TVOJ ŽIVOT
SVEGA SVETA ŽIVOT —
I SVA LJUBAV
I SVA BOL.

VOLJA JE MOJA SVIJU STVARI ŽIVOT
VOLJA JE MOJA SVIJU STVARI SMRT.

Ž E N A

JA SAMO ČOVEKA LJUBIM
JER OSEĆAM NJEGOVU KRV.

S A V A O T

GREŠIŠ ŽENO
JER OD GREHA MOGA
SATKANO JE TVOJE TELO
SALIVENA KRV ŠTO PEVA BOL
SALIVENA BOL ŠTO JE PEVA SPOL.

Ž E N A

JA ČOVEČJU OSEĆAM KRV
I KRV BOŽJU JA U NJEMU HOĆU
NOĆU
KAD MESEC MRTVE ZVEZDE POKAPA.

S A V A O T

MOJE SRCE GORI
MOJE OČI GORE
SVA BEZGREŠNA BOŽJA GORI KRV...

Ž E N A

TI SI VELIK
TI SI BOG.
USLIŠI MOLITVU MOJU
JER SVAKA TVOJA REČ JE DELO
VELIKO!
GOSPODE — USLIŠI MOLITVU MOJU
JER JEDNA TVOJA REČ JE ŽIVOT MOJ

ČOVEKA!

S A V A O T

ON UMRETI MORA!
ZBOG RADOSTI BOŽJE TVOJE TELO ŽIVI
A ZA TELOM TVOJIM MOJE TELO
IZGARA.

Ž E N A

GOSPODE
USLIŠI MOLITVE MOJU — ČOVEKA!

S A V A O T

ON STRADATI MORA JER SE BUNI
PROTIV BOGOVA!
ZBOG BOŽANSKE STRASTI STVORENA
SI

PRVA ŽENO SVETA
A JA SAM STVOJ STVORITELJ — JA SAM
TVOJ BOG.

Ž E N A

SPASI GA! OSLOBODI!
Č-O-V-E-K-A!...
DELO SPASA ČOVEČEĆEG BIĆE, DELO
NAJVEĆE!

IZGARA MI TELO U STRASTI ZA
ČOVEKOM...

S A V A O T

NIKADA! NIKADA!...
pada na kolena
BOG TE LJUBI — SVEMOĆNA
duboka nema grčevita patnja

Ž E N A

JA PREZIREM BOGA KOJI LJUBAV
PROSI
JA ŽRTVUJEM BOGA ZA ČOVEKOV
SPAS...
sablasna mrtva tišina

S A V A O T

ŽENO
SVETA TVOJA USTA HULE BOGA —
STVORITELJA TVOGA
A USTA SU TVOJA VATRA MOJIH
ČEŽNJA.

MESEČEVE TVOJE DOJKE DRAŽE BOGA
STVORITELJA TVOGA
A DOJKE SU TVOJE ČEŽNJA MOGA
SNA.

ŽENO
VITO TVOJE TELO NAPASTVUJE BOGA
STVORITELJA TVOGA
A TELO JE TVOJE POMAMA ZA

GREHOM —

TAJNA BEZ DNA.

ŽENO

NA TVOM TELU GORI MOJA ČEŽNJA
POPUT PLAMA PAKLENOGA DNA.

ŽENO

OČI SU TI OGANJ MOJE PRVE STRASTI
A PUPOLJCI RUBINA NA DOJKAMA
BLEDIM

DVE KRVAVE SUZE SVEMOGUĆEG
BOGA

ŠTO ZA PRVOM ŽENOM SVETA

POGIBA...
Jure iznad Zemlje crne sene tužnih oblaka

KOSE SU TVOJE MESEČEV HRAM
MOJIH STRASTNIH MOLITAVA
KOSE SU TVOJE MELODIJE BOLA
SEDME NOĆI SVETA...
U... TVOM... TE-LU... SLA-STI... SU...
E-DE-MA...

Ž E N A

STID ME ŠTO SAM GOLA
PRED SVEMOĆNIM BOGOCEM
ŠTO ZA ČISTIM MOJIM DEVIČANSKIM
TELOM ŽUDI.

Vrisnula je crna šuma krvavom strasti
jelena.

Mrkli mukli muk

S A V A O T

SMILUJ SE — BOGINJA!
SMILUJ SE PRELEPA ROBINJO —
ČOVEKA!...

Ž E N A

A-D-A-M... A-D-A-M...

S A V A O T

SMILUJ SE STRASTI BOŽANSKOJ
JER U TEBI JE ONA
A U MENI TI...
TELO MI DRHČE —
MOJE TELO DRHČE MELODIJE
SMRTI... Visoko — visoko sa ženkama
klikću šareni tetrebi...
SMILUJ SE
POKLANJAM TI — RAJ

Ž E N A

HAJ — HAJ — HAJ —
ZA TELO MOJE BOG POKLANJA RAJ...
HAJ — HAJ — HAJ —
ZA RADOST ČASA BOG POKLANJA RAJ
HAJ — HAJ — HAJ —
otpleše u ritmu tužnih oblaka
RAJ... RAJ... RAJ...

Edem pleše. Kao polip gola strast mu siše
krv a dve ruke kô dve teške kletve ispruže-
ne tragom Njenih stopa kunu
P-R-O-K-L-E-T-A!...

Negde su rajске crne tice cikhule. Negde su
zadrhtale vite grane tužnog kiparisa.

II

Velike vode žure — žubore — blistaju —
leskaju — plaču — jecaju — šume — šumo-
re i ljubomorno pronose tugu božje Strasti i
Ljubavi oko zemlje Evilske Huske i Asirske

A D A M

budi se
VELIKA JE TAJNA SMISLA!
NEŠTO TEŠKO SAVILO SE OKO MOGA
TELA OKO MOGA SNA.

BEZDAN JE BIO KO BEZDANA VEČNOST
I BEZDANI SVET TEŽAK KO SAMOČA
TEŠKA I ČOVEKOV BOL...
NEŠTO JE U MENI ŠTO JOŠ NIKAD NE
BI.

MOŽDA IPAK SMISAO ŽIVOTA ILI
MOGA SNA ILI BOGA ŠTO NEMA ZA ME
LJUBAVI ILI SVETA ŠTO NI SMISLA NI
POČETKA NEMA!?

Gleda zaplakane i umorne zvezde
BOG!... A ŠTO ĆE MI BOG KAD JA
NISAM BOG...

O ZVEZDANO NEMO NEBO I EDEMSKA
GROBNA TIŠINO ZBORI!
GOVORI!

RECI SMISO OVOGA ŽIVOTA!
Sve mrtvo Ćuti ko mrtva usta prvih mrtvih
stvorova

SVE STREPI — SVE ĆUTI...

jeca
O SA-MO-ĆO...

L I L I S

mrkla ko mrkla noć svila se u krilu
Evinom a njen zavodni glas sike i peva
Edemom

O ADAME PRVA RADOSTI
NISI SAM
NISI SAM!

TVOJA STRAST ĆE SAGORETI
TVOJA BOL ĆE VEKOVATI.
O ADAME PRVA RADOSTI...

A D A M

GLAS BOGA?

L I L I S

NE!...

GLAS LJUBAVI...
GLAS LJUBAVI — GLAS ŽIVOTA...

A D A M

TKO SI?

L I L I S

NISAM BOG...

ŽENA...

A D A M

krikne

ŽENA!

SANI!... SANI!...

O VI ZVEZDE SVEĀANI HRAMOVIM MOJIM
JA VIDIM ŽENU U BEZBROJU VAŠIH
TELA KOJA SVETLOM VAŠEG SVETLA U
SNUNCIMA PLEŠE.

ŽENA!...

JA OSEĆAM ŽENO GLAS ŽIVOTA GLAS
LJUBAVI U BEZBROJU ŽIVACA ŠTO
GORE PLAĆU

JECAJU I MOLE VATRU TVOJE KRVI...
JA OSEĆAM MORE VRELE TVOJE KRVI
DA STRUJI
DA VRVI

KO BUJICA DALEKIH REKA CRVENIH U
VAMA JE ONA

A U NJOJ MOJA PRVA I POSLEDNJA
ĆEŽNJA.

O BESKRAJNA DALEKA SREĆO
JA ĆEZNEM ZA TOBOM

JER NEZNAM ŠTO SI TI

JER NEZNAM ŠTO SAM JA.

JA ĆEZNEM ZA VEĆNIM — SILNIM —
VELIKIM JER VRVI U MENI ORKAN

NESLUĆENE MOĆI ŠTO IZ MENE SRLJA
ŠTO SUKTI
ŠTO SUKLJA

ŠTO SUKTI

ŠTO SUKLJA

KO PLAMENE LAVINE NA MORIMA

DALEKIM.

ŽE-NA!... ŽE-NA!... ŽE-NA!...

Ž E N A

plešući u krvi suľude strasti
HAJ — HAJ — HAJ —

A D A M

EVA!

EVA NEKA TI JE IME JER SI PRVA ŽENA

PRVA TAJNA ĀOVEKA...

O ZVEZDE — MORA — REKE SVETOVIM I
VEKOVIM!...

ZAPLEŠI ZEMLJO OD RADOSTI ZAVRTI
SE OKO SUNCA!

MI SMO TVOJIM PRVIM LJUDIM

PRVIM LJUDIM SVETA...

peva

MI NOSIMO SEME ŽIVOTA

MI NOSIMO VATRU LJUBAVI

MI NOSIMO BOGA I SOTONU

BOGA I SOTONU.

S A V A O T

NE JEDITE SA STABLA SPOZNAVANJA
DOBRA I ZLA JER BIĆETE PROKLETI!...

A D A M

strasno grli Evu

PROKLET BIO ONAJ KOJI STVARA I
RAZARA SREĆU PRVIM LJUDIM!

S A V A O T

SA SVAKOG STABLA SAMO SA STABLA
SPOZNAVANJA — NE!

A D A M

PROKLET BIO BOG

KOJI BRANI ĀOVEKU SPOZNAVANJE...

L I L I S

JEDITE SAMO SA STABLA SPOZNAVANJA
— POSTAĆETE BOGOVI...

Jezoviti ukoćeni poklici skrivenih slutnja
ponoći. Adam bezumno juri kroz prostor na
vatrenim poplašanim hatovima Greha k
drvetu Spoznavanja Dobra i Zla.

Ples — ples — pomamni ples. Vatreni —
vatreni — divlji kolutovi krvi zališe svemir i
zaigraše kolo crveno. Sve je jedno divlje ko-
lo crveno. I krvavo belu zastavu razvio je
Adam pod drvetom Spoznavanja.

A onda radost svijui stvari — melodije svijui
zvezda — ljubav svijui cvetova — pesme svi-
ju reka — pesme svijui voda. Adam i Eva
onemeli u radosti a njihova strasna gola te-
la postala su opet jedno. Slast je zakliktala
— zvezde zaplesale — cvetovi se ljubili —
lotosovi cvetovi vriskali od strasti — razgo-
leli svoje strasne grudi — a vatrena i bleđa
usta pružaju mesecu da ih ljubi...

Bezbroj ludih orgija propada i gubi se ne-
kud u ponor — u nepovrat većnosti. Strasni
i vatreni dah Dobra zaludi sve što je živo i
što krvi ima.

Edem se razigrao u andeoskim — serafim-
skim — heruvimskim ritmovima i likovima
prvih slatkih snova a sva usta ko crvena ru-
binova reka pevaju LJUBAV... LJUBAV...
LJUBAV...

S A V A O T

UMUKNITE!

UGASITE PREJUTARNJE ZVEZDE NEK
SVUDA JE MRAK...

u mesećini bled ko Smrt

PREZRELA JE BOGA RAD ĀOVEKA...

JA PRESTAJEM BITI BOG A NA DUŠU

GNEVA I BOLA PADA RAJSKI ZRAK ŠTO

DIŠE PO SLASTI EDEMSKOG GREHA KO

TEŠKA MOJA SMRTNA OSUDA.

PRVA ŽENA KOJU STVORIH PRVA ŽENA

KOJU VOLIH PREZRELA JE BOGA RAD

ĀOVEKA.

JA PRESTAJEM BITI BOG...

PROKLETI BILI ŠTO NA OĆI
SVEMOGUĆEG BOGA PREZRELI STE
STVORITELJA SVOGA ZBOG RADOSTI
GREHA.

PROKLETI BILI ŠTO NASLUTILI STE U
SEBI BOŽANSTVO...

ETO

ĀOVEK POSTA KAO JEDAN OD NAS I
ZNAJUĆI ŠTO JE DOBRO ŠTO LI ZLO ON
POSTAJE BOG...

SRCE MI GORI

SRCE MI IZGARA

U LJUTOJ LJUBOMORI

JA PRESTAJEM BITI BOG...

EVA!

EVA!

S MUKAMA ĀEŠ DECU RAĐATI

KRVARIĆEŠ VEĆNO SVE DO SMRTI

SVOJE.

PROKLETO TI SEME BILO!

U SPOZNAVANJU TVOME PROKLETSTVO

JE SVETA...

EVA!

TELO TI JE MIRIS SVIJUI RUŽA.

GLE!

I JOŠ GA PRUŽA TOM NESITOM SKOTU
PRVOME ĀOVEKU ŠTO POSTAJE

BOG...

Poslednje umiranje jecaja u radosti i bolu
Greha

A D A M

TI SI TELO MOGA TELA.

GRUDI SU TI KAO MESEĆINA BLEDE...

S A V A O T

SAVLADAJ SE SVEMOGUĆI NE UBIJAJ
ONO ŠTO SI SOTVORIO!

E V A

TI SI DUŠA MOJE DUŠE...

KOSA TI JE PESMA EUFRATA U
BESKRAJNOJ RAVNI BOŽJIH VRTOVA.

S A V A O T

SAVLADAJ SE MOJA BESNA STRASTI NE
POĆINI ZLOĆIN NA PRVOJ LJUBAVI!

A D A M

TI SI VATRA MOJE KRVI.

TI IZGARAŠ STRASNIM CRNIM OĆIMA.

E V A

TI SI ĀENJA SEDME NOĆI SVETA.

S A V A O T

EVA!...

EVA!...

A D A M — E V A

MI... SMO... BOGOVI...

L I L I S

peva psalam na odru mrtve strasti Evine
U EDEMU JE U MRAK PRVI GOLO
TVOJE TELO SVETLO SIPALO A OKO
NJEGA VILOVITO KOLO ADAMA I BOGA
STRASTI JE IGRALO HIMNU JE PEVALO:

TELO JE TVOJ HRAM

TELO JE TVOJE SLAST

TELO JE TVOJE HRAM NEBESKIH

MOLITAVA.

TELO JE TVOJE BOL

TELO JE TVOJE SAN

TELO JE TVOJE BOL GORKIH

ODRICANJA.

TELO JE TVOJE TAJNA

TELO JE TVOJE PEAN

TELO JE TVOJE TAJNA NAŠEGA

ĆEZNUĆA.

TELO JE TVOJE I BOG

I BOL

I SAN

I U NOĆI DAN

I U NOĆI DAN.

TELO JE TVOJE LJUBAVI I STRASTI
PONOSAN PEAN
PONOSAN PEAN.

A TELO JE TVOJE ADAMEVO
U MRAK PRVI PLAKALO
GORKO PLAKALO...
I DOK U BOGU DUBOKO DISALA JE
STRAST U KRVI JE ADAMOVOJ
UMIRALA
POSLEDNJA SLAST
POSLEDNJA SLAST.

S A V A O T

u ognju gneva — ljubomore i osvete
PROKLETI!
NA VAS BACAM KLETVU EDEMA I
SVMIRRA
NA VAS SKOTI KLETVU BOGA
STVORITELJA!
NA VAS BACAM KLETVU BUDUĆE VAM
GLADNE I BOLESNE DECE
NA VAS SKOTI KLETVU SLEPIH I
BOLESNIH SINOVA I BRAĆE
OTACA I BOGOVA
DA SPOZNATE MENE GOSPODA!

O EVO LEPA VITKA SOTONO
O EVO MAJKO SVIJU BUDUĆIH ŠTO IM
NOVI ŽIVOT NOSIŠ U UTROBI SVOJOM
SEME ČOVEKOVO PROKLETA!
PROKLETA TI SVAKA RADOŠT BILA
DOK NE SPOZNAŠ GOSPODA!

U BOLU SVE MAJKE RAĐAĆE DECU DA
ISPAŠTE EVIN GREH
U UTROBI MAJKE UBIJAĆE DECU DA
ISKUPE VEČNI GREH...
O ADAME ŠTO POSTADE KAO JEDAN
OD NAS SINOVI TVOJI BIĆE
SAMOUBICE SINOVI TVOJI BIĆE

KRVNICI SVOJE KRVNE I ROĐENE
BRAĆE.
POTOMCI TVOJI RASPEĆE NA KRSTU
SINA SPASA
BOGOČOVEKA NA ZEMLJI
DA SPOZNAJU GOSPODA!

NAPOLJE PROKLETI SKOTI NEK ZA
KAZNU U KRVAVOJ VAŠOJ PLOTI SVA
ZEMLJA SE OKO SVOJE OSI U
VEČNOSTI VRTI!
S VAMA NEK JE PROKLET SAV ČOVEČJI
ROD!
GLAS KRVI SINOVA VAŠIH VIKAĆE SA
ZEMLJE BOGA UZALUD.

A D A M — E V A

ponosni ko bogovi — gordi ko Sunce — pre-
zreni i prokleti od Bogooa — polaze goli
srebrnom stazom reke Eufrata i slave Sun-
ce licem u lice Istoku
SUNCE!

MI SMO BOGOVI.
MI SMO KLETVA U USTIMA BOGA A
BOG KLETVA U USTIMA NAŠIM.
MI ZA VEČNO ISTERANI U BESKRAJI
PONOR SVETA NOSIMO LJUBAV
NOSIMO ŽIVOT
NOSIMO GREH.
NA PLAVOM PLAŠTU ISTOKA RAĐA SE
SUNCE I POLEVA NAŠE STAZE SVETLA I
DANA SUNČANOM KRVI.

MI PEVAMO PESME SUNČANIH STAZA
MI NOSIMO SUNCE U PESMAMA BOLA
U PESMAMA GREHA
A NEBESA ZVONE PUTEVIMA NAŠIM I
SLAVE NAŠ ULAZ U BEZDANA MORA I
DUBOKI PONOR SVETA.
MI SMO PRVI LJUDI
MI SMO PRVA LJUBAV

MI SMO PRVI GREH
BOGA SAVAOTA.
MI NOSIMO PEČAL SVETLA
MI NOSIMO PEČAL TMINE
MI NOSIMO PEČAL TUŽNOG I
OKRUTNOG BOGA SA VISINE.

MI NOSIMO PATNJE U DUŠAMA NAŠIM
MI NOSIMO BOLI SVEG SUNČANOG
SVETLA I SVE TMINE SA VISINE U
DUBOKI PONOR SVETA DA RUŠIMO
LAŽNOG BOGA NA SVOJ ZEMLJI DA
TRAŽIMO U SVMIRU DUHA BOGA
SPASA U VEČNOSTI.

S A V A O T

u agoniji diše teško ko ranjeni lav.
Drhte mu blede usne gde počiva večna
mrtva reč
LJUBAV

i surva se s Urvine smrti u bezdani ponor
crne Večnosti gde plače duša mrtvog Boga
u odjeku ponorskom
EVA
EVA

Sagoreva nad Urvinom Smrti velika večna
vatra svemira Sunce.
Plače negde mrtva Duša tužnog kiparisa.
A heruvimi s plamenim mačevima čuvaju
svemirski grob Bogooa i brane Put Greha
k drvetu Spoznanja Dobra i Zla.

Šum beskrajnih tamnih prostora i crveni
krik Sunca na Istoku.

I SAD DA SI PROKLET NA ZEMLJI KOJA
JE OTVORILA SVOJA USTA DA PRIMI
KRV SINOVA TVOJIH IZ RUKE TVOJE
GOSPODE!

Nije opasno, inače bih radije dole ostao. Ako nas zateknu... Vergeriju Ovaj — to je Blaj. Želi da te vidi, sav je opsednut tobom.

VERGERIJ No, bliže, bliže...

BLAJ Veliki vodo, o kome sam već toliko dugo sanjao, koga narod u legendi opeva...

VERGERIJ No, no, čovek sam ubog... U srcu me ošinu kad ste stigli. Sada su vam ipak dozvolili da dodete — svih pet godina nije bilo zive duše.

KERN O, duga je priča taj teški put do tebe. Sila, lukavstvo, mito i vreme... ali to nije važno...

BLAJ O, Vergerij, kako sam srećan!

VERGERIJ Hvala za posetu. O, sve je tu ledeno i mračno. A reč je retka u tom divljem gnezdu. Samo misao raspeta u širine razdvaja mi zidove i obzorja, i vodi me u slobodu nadzemaljskih zora, da kroz nju zanesen gledam u obećanu zemlju, bestelesan, bezvremen. Puno je srce tada reči koje bi zajedno s njim opevale carstvo skriveno od zemaljskih očiju, nenaviknuto na iskupljajuću tamu samotne tamnice. Samo, nemam nikoga s kim bih se ogrejao u reči toploj, živoj, na božjim lutanjima, kao što sam se nekad zanosio osvajačkim zamislima sa drugovima, kada sam hrabrom mišlju tkao dela i izvršavao ih, gonjen nepoznatom silom. U čiju čast se sada pitam, za čije dobro?

KERN Šta?

Pitanje? Ceo narod zna šta si mu pružio.

Kako si klesao srca, preobraćao duše, voljom čvrstom zapalio oganj u masama...

VERGERIJ Prošlost!

Nikom to nije donelo dobra.

KERN Šta? Takav duh!

VERGERIJ Budi strpljiv!

O, još ima volje u meni, još bih klesao. Čoveka kao što sam ja — veruj — tamnica ne može slomiti, iako mu pravac volje preokrene. BLAJ Teško je čoveku koji je deset godina orao sliku svoje zemlje, rušio ograde bojažljivosti, uputio iz sebe oganj zive vere da se digne poniženi narod.

VERGERIJ Ne, Blaj! Samo je dotle zapisano, dalje ne. Bog je čoveku odredio visinu leta, više ti ne može uspeti. O, znam, znam, još uvek nije kraj puta mog. Baš sada.

KERN Baš sada, Vergerij, došli smo po tebe.

BLAJ Svih ovih crnih godina, mrtvi, slomljeni...

KERN Ti ćeš biti voda narodu!

VERGERIJ Kako? Ne razumem. Zli nemir se u srcu budi. Dobro čujem? Tamo mi se pred očima magli. Bludeća prošlost opet mi u svest navire. Čuh li dobro? Šta: molba? Nalog? Ko me zove.

KERN Čudenje te je prošlo. Otpor te popušta. Da, da. U toj samoci više nemaš veze sa svetom koji se povija pod bičem samozvanaca! Naše ljudstvo, kome si ti veru u budućnost u svest usadio, sada je tudina plen. Ljude koji su od tebe plamen primili sada zatvaraju, razdvajaju porodica, a mladi naraštaj za svoj tabor pridobijaju, izdajnici dobijaju nagradu, njima su svuda vrata otvorena... Među masama vri. Crni vjhor. Ustostručene se skupljaju sve sile koje je očaj za novim razjario u vulkansku lavu. Skitnice, beskućnici, besposleni okupljaju se, jednom voljom gonjeni. A moćnici već slute da

vergerij

fragmenti iz dramske poeme

miran jarc

VERGERIJ u tamnici, čita sveto pismo Pavla Korinćanima I
VERGERIJ: Ne seješ telo koje će nastati, već golo zrno... A Bog mu daje telo kakvo je želeo... drugačiji je sjaj nebeskih i sjaj zemaljskih tela... seje se duševno telo, uzdiže duhovno telo... Prvi je čovek iz zemlje nastao, drugi čovek iz nebesa... Meso i krv ne moraju da naslede božje kraljevstvo, prolaznost ne nasleđuje neprolaznost... Gledajte, tajnu vam govorim: Nećemo svi usnuti, svi ćemo se promeniti... Zaoka smrti je greh, a snaga greha je zakon...*

Postade prvi čovek, Adam. A duh obnove poslednji je Adam.

Tajna — tajna: nećemo svi usnuti, a svi ćemo se promeniti... smrt je slomljena u veličanju duha.

Zemaljsku sliku smo nosili, telo je iz zemlje — telo duševno, telo duhovno iz nebesa. Znam, znam: seme umreti mora da bi se uzdići moglo. Od zvezde se zvezda po sjaju razlikuje.

TAMNIČAR ulazi Prijatelj vas traži, Vergerij, VERGERIJ Mene?!

TAMNIČAR Pustiću ga. Zbog vas Vergerij, kao da ništa nisam video. Ali molim vas, oprezno, brzo... Odlazi.

VERGERIJ Ipak, ipak neko.

Još nisam mrtav, svet još uvek misli na mene.

KERN ulazi Vergerij!

VERGERIJ Kern. Kern, ti?!

KERN Nisam sam.

I drugi su napolju. Tvoji odani prijatelji.

VERGERIJ Kao u snu dode. Miris zemaljski zapahnuo je prostor ledenih misli. Došao si u praznu ćeliju, pustinjaku. Obradovao sam ti se. Strah i nada još uvek u vama nemir izazivaju, u vama koji ste na slobodi, još se radujete prividnim poredama. A ja — već davno je sve iza mene. Sve poravnato, znaš, zato zbogom.

KERN Sve poravnato, kažeš. U srcu? Znaš, tada, o kako bih ti to rekao: ne, nisam te izdao...

VERGERIJ Pustimo to!

Prah i pepeo! Sve je sada iza mene!

KERN Još nije sve svršeno. Sada, baš na kraju svega, opet smo na pragu velikog početka. Došao sam da ti kažem...

BLAJ ulazi

KERN Blaju Šta, i ti?